

ŠAMPIÓNÁ PRACOVATI VIDĚTI...

Z. VILIMOVSKÝ

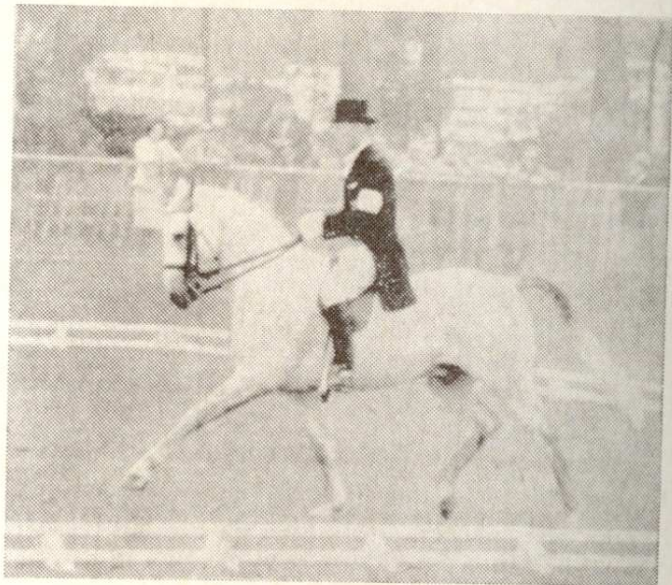
Při předvedení drezurní úlohy před přísnými zraky sboru rozhodčích předvádí jezdec svého koně s vědomím, že každý prvek musí vyjít, že nemá možnost opakování ani opravy. Daleko přirozenější je naproti tomu práce na opravovišti, kde je jezdec od těchto pocitů osvobozen a pracuje se svým koněm bez ztrnulosti a daleko přirozeněji s vědomím, že má možnost každou figuru opakovat až k uspokojivému provedení. Přetiskujeme několik myšlenek pana RENÉ GOGUEA z úvahy o rovnováze v drezúře, inspirovaných prací Harryho Boldta s Maharadžou a zveřejněných v časopise L'EPERON.

Harry Boldt jezdil na cvičném obdélníku dvanáctiletého elegantního plnokrevníka Maharadžu. Tento kůň, který se zdaleka nevyrovná úspěšnému Remusovi, má proti němu protáhlejší postavu, což může být někdy předností (chody), ale na druhou stranu to může přinášet mnoho nesnází (sebrání, rovnováha a pod.). Fragmentovitá práce H. Boldta s Maharadžou obsahovala cviky k opravování koně a cviky směřující k přípravě zádě na provedení piruety a piáfy. Harry Boldt pracoval nejdříve holením do „pevné ruky“, potom použil dlouhého drezurního bičíku, pak začal s couváním a nakonec prováděl náhlá zastavení z energického kroku.

To vše používají obyčejně drezú-

risté s větším nebo menším úspěchem, podle jejich osobních schopností a hlavně podle stupně učelivosti a chápavosti koně.

Někdy, přes nesporné kvality H. Boldta, kůň na všechny pomůcky dostatečně nereagoval. Při současně činnosti nohou a rukou prohnul kříž a ztrácel podsazení. Blokování páteře šlo až téměř na hranici mimochodu.

Harry Boldt - Remus (OH 1964 v Tokiu)

ČERVENCOVÝ FEJETON

Dnes nemohu jinak než začít tou tragickou událostí, která postihla naši sympatickou Milu Hermansdorferovou, těsně před startem ve vídeňském Derby, což mohlo být vyvrcholením její sportovní činnosti. Je mi to líto a tak přestože to bylo jistě již mnohokrát prodebatováno, musím na to stále myslet. Věřím však, že to nebyla její poslední šance a je-li někdo spravedlivý nad námi, tak to musí v budoucnu nějak Mile vynahradit. O Reliéjovi jsem Vám psal již loni a jsem rád, že jsem se nemýlil. Ve Vídni to byl úspěch.

Pročítám si ve volných chvílích dostihové programy, staré i letošní, člověk se v nich dočítá stále něco nového. V letošním roce opravdu výborně informuji. Šokovala mne však zpráva v č. 4 letošního roku. To je ten program, který přinesl referát o Ceně Jazdeckva. Nevím zda jste ji četli, budu ji raději tedy citovat: „Welterhandicap rozřešil pro sebe celkem bez problémů mimoňský hnědák Metal s jezdcem Košťálem, jemuž kastrace zřejmě prospěla“ —. Mráz mně jde po zádech. Košťálovi fandím již několik let, takový šikovný mladý žokej a teď tohle. Kdo to nařídil a

proč? Stalo se to dobrovolně či to byl zákeřný úklad? Neztoustone nám nyní Košťál a nebude mluvit jistě-kou? To jsou závažné věci a myslím, že by na ně měl někdo z odpovědných činitelů odpovědět.

V jezdeckém sportu mně zaujala Jarní cena TJ Žižka Praha. To bylo koně. Občas slyším od zasvěcenců, že máme nedostatek koní. Na těchto závodech jich bylo snad stopadesát z mnoha oddílů z celé republiky. Myslím, že i z nich by se našli koně pro reprezentaci, ale i když se nenajdou, sport je hezký i v nižších disciplínách, tak proč stále věšet hlavu. Byly to pěkné závody. Znovu jsme viděli krásné výkony Gonose, Dr. Hanulaye, Glatze, bratří Boorů i Pecháčka a brněnského Večeří. Líbil se mně i ing. Malina se Zifánem. Při těchto závodech jsem si však uvědomil jak to utíká. Malina se tam společně s manželkou, která mimochodem také pěkně jezdila, chlubil před tribunami se synem, o jehož narození jsem Vám psal tuším v druhém svém fejetonu před půldruhým rokem. A dnes je toto novorozeňátko již pěkný klacek. Malý Boris Boor už dávno není malý, nýbrž velký a

v Praze ho doprovázela sličná dívka. Myslím však, že to nebyla sestra. Závody to byly pěkné, spád i úroveň výborná. Jen jedna maličkost se mně nelíbila a jde stejným směrem na pořadatele i na rozhodčí. Konec vodního příkopu nebyl označen lafkou jak předpisují pravidla, nýbrž jakousi starou hadicí. To by se na takových závodech, jakými je dnes Jarní cena TJ Žižka Praha, nemělo stát.

Konalo se také Mistrovství Českého svazu v military. Bohužel jsem se do Albertovce nedostal. Výsledek jistě již znáte, ale pro jistotu Vám sdělují, že prvním mistrem České socialistické republiky v military se stal kladrubský Machek na koni Val. Druhá byla sympatická ing. Vítková na Vítě a třetí opět jezdec Kladrub Čermák na Fantasi. Doufám, že se o tomto závodě něco dočteme.

Přátelé, nevím kdy budete číst tento červenecový fejeton, který jsem psal začátkem června, proto Vám pro jistotu přeji šťastné a smutné prožití listopadových Dušiček.

Se srdečným pozdravem

Váš HUBERT